

2007
JÚLIUS

www.villantomagazin.com

140 FT

Ez a keszeg már az enyém!

Villantó

A Sporthorgász Egyesületek Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Szövetségének lapja

Horgászigazolvány	(2. oldal)
Kitüntetett horgászok	(3. oldal)
Nyári oxigénhiány	(6. oldal)
I. Pergető kupa	(7. oldal)
Leveleki rekordok	(9. oldal)
Zajos pickerezés	(10. oldal)
A Dunadeltában	(11. oldal)
A ponty étvágya	(12. oldal)
Horgász k-víz	(15. oldal)

Ez a szám is a Halgazdálkodási Alap és a FVM támogatásával készült

Újoncként közel volt a dobogó

Nagy várakozás előzte meg az OHCSB I. osztályú bajnokságát a velencei evezős pályán. A megye válogatottja a tavalyi II. osztály megnyerése után igen rangos mezőnybe került. Ez a mezőny több világszínű európai bajnokból, sok országos bajnokból állt, (aki „nagy” volt, most is az) és nem beszélve a válogatottokról.

Folytatás a 4. oldalon

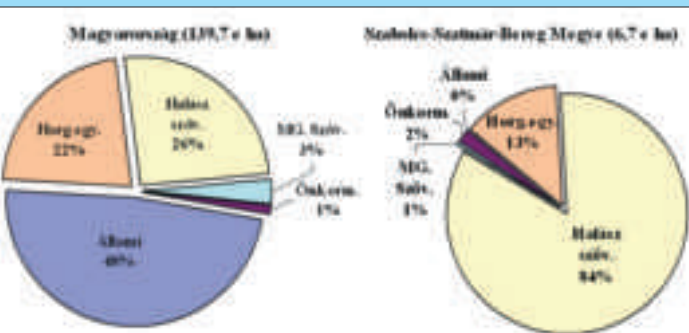
Halőrképzés

Örömmel értesítjük az egyesületeinket és minden érdeklődőt, hogy a megyei szövetség sikerrel pályázott az FVM Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatalához halőrképzés, illetve továbbképzés tárgyában.

Ugyanis fontosnak tartjuk a halászati őrzés során a törvényesség ismeretét, betartását és betartatását. Sajnos a jelenleg szolgáló teljesítő hal-

őrök nagy része nem kellően képzett, jogszabály ismerete nem megfelelő. Ennek egyik oka, hogy az eredményes halőrvizsga után ezek az emberek továbbképzésben nem részesülnek. Megfelelő szakirodalom és fórumok hiányában ugyanis sem önképzésre, sem szervezett úton képzésükre nincs lehetőség.

Folytatás a 2. oldalon

A halászati vízterületek hasznosítóinak megoszlása

Kitüntetés. A Nyíregyházi Főiskola Szenátusa, az intézmény érdekében végzett kiemelkedő munkájáért a Főiskola Tiszteletbeli Polgára címet adományozta Kis Lajos Gusztávnak, a rakamazi horgászegyesület elnökének, a megyei horgászszövetség Víz és Környezetvédelmi Szakbizottság vezetőjének.

Márnalesen

A Felső-Tisza vidéke az ország talán legvarázslatosabb tája. Horgászszemmel egészen biztosan az. Folyók, holtágak, tavak, morotvák sokasága váltogatja egymást – és hal is akad bőven. E zavarba ejtően gazdag vízi világ jó ismerője Balogh Géza. Horgászik, de nem csak a halakra figyel, meglátja és meghallja az itteni emberek gondjait, örömeit is. Az Ünnepi Könyvhétre megjelenő novelláskötete éppen ezért több mint egyszerű horgászkalandok gyűjteménye.

Halörképzés

Folytatás az 1. oldalról

A mai kor igényei megkövetelik, hogy lehetőség legyen az ismeretek fejlesztésére, a megszerzett tudás elmélyítésére. Minden halór számára hasznos és alapos szakmai továbbképzésre az igény már régen felmerült, de ennek teljes költségét a megyei szövetség nem tudta volna magára vállalni, ebben segítette a pályázaton elnyert összeg.

1998 óta a megyei FVM hivatalban mintegy 250 fő tett érvényes halórvizsgát! Ezzel szemben aki aktívan dolgozik, kb. 35-40 fő! Szükség lenne tehát - többnyire társadalmi munkában a létszám fejlesztésére, akár a

meglévő halászati örök bevonásával, akár újak képzésével. A tanfolyam lehetőséget biztosít a halóri tevékenység irányában érdeklődést és elhivatottságot mutató személyek sikeres vizsgára való felkészítésére, vagy a már levezgázott halórok továbbképzésére is. Hiszen a vizsga időpontjától már változtak a jogszabályok, nem árt felfrissíteni ismereteiket.

A továbbképzést 2 naposra tervezzük. Biztosítjuk a résztvevőknek a szakirodalmat, színvonalas előadásokat, ebédet.

Ezúton kérjük tehát, hogy érdeklődéseket jelezzétek a megyei szövetség elérhetőségein, irodájában vagy tagegyesületeinknél! **Fesztory Sándor**

Előkészítő munka

A MOHOSZ a halászati törvény módosítását kezdeményezi. Második alkalommal ülésezett az ideiglenes bizottság, melybe Fesztory Sándor a megyei szövetség ügyvezetője is meghívást kapott.

Mit tehet tehát az érdekvédelem?

A megyei szövetség az alábbi javaslatokkal képviselte meggyenket:

- Ki kell mondani egyértelműen, hogy olyan vízterületen, ami nem lett halászati vízterületté nyilvánítva, tilos mindennemű horgászati, halászati tevékenység.

- A fogási napló vezetése a halfogást (nemeshal) követően kötelező.

- Szigorú büntetések (pl. Szlovákia mintájára).

- A jelenleginél hatékonyabb szankciók, pl. a bírságbehajtás, be nem fizetés területén.

- Fontos szankció az eltiltás, ezzel együtt nyilvántartás vezetése a bevont engedélyekről, és azon személyekről akik nem válhatnak engedélyt.

- Hatóságok és államigazgatási szervek civil szervezetekkel történő együttműködésének az erősítése.

- A megyei szövetségek által állami feladatok átvállalása a közigazgatás korszerűsítése jegyében Az állam szerepvállalásának és feladatainak csökkentéséhez szükség van bizonyos közfeladatok egy részének a társadalmi szervezetek által köztestületi formában öngazgatás útján történő ellátására. Az egyesületek számítógépes rendszerben lennének összekötve és gépre lehetne vinni minden szükséges adatot.

- A közfunkciókat szolgáló és rövidesen állami beruházás keretein belül megépülő ún. árvízi víztározók horgászati hasznosításba történő bevonása.

- Be kellene emelni a halvédelmi bírság kategóriába a:

- halóri intézkedés akadályozása

- Kötelező elkobzás eseteit az orvhalászathoz, ill. horgászathoz használt eszközök esetében!

Természetesen a javaslatok köre bővíthető, ezért várjuk minden horgásztárs véleményét, javaslatát – a legérdekesebbeket leközzöljük – a <http://www.villanotomagazin.com/>-on a megyei szövetség honlapján.

Változik a horgászigazolvány

A jelenleg szervezetünkre jellemző horgászigazolvány reformjára 1992-ben került sor. A formátumon azóta csak a tok minőségének javításával történt változás.

Az utolsó 5-7 év új igényeket hozott felszínre. Az igazolványtokok már nem tükrözték a szervezetünkhöz tartozást.

Mindezt észelve a MOHOSZ elnöksége megbízott egy elnökségi tagokból álló munkabizottságot a horgászigazolvány formájának, tartalmának áttekintésére és javaslatlatterre.

A bizottság többször tanácskozott és részletesen áttekintette a kialakult helyzetet, s megoldást javasolt, melyet az elnökség elfogadott és jóváhagyásra javasol a választmánynak.

A határozati javaslatban szerepel, hogy az új típusú horgászigazolványok előállítását és 2008 évtől a forgalmazását meg kell kezdeni.

A szervezeti struktúrához tartozást és a horgászt tag regisztrálását szolgáló „Tagsági lapot” 2008 évtől bélyeg formátumban kell előállítani. A bélyeget a horgászigazolvány régebbi és új típusának - tagságot igazoló rovatába kell beragasztani.

A MOHOSZ Választmánya felhívja valamennyi a horgász közösséghez tartozó szövetség és horgászegyesület figyelmét, hogy horgászaikat a szervezetre jellemző, egységes horgászigazolvánnyal lássák el a jövőben.

Új típusú horgászigazolvány leírása

A jelenlegi műanyagtoknál néhány milliméterrel nagyobb, keményített borítóval rendelkező igazolvány, mely nem tok, hanem szervesen hozzáilleszkedő belső igazolványrészt és műanyagzsebeket (más horgászati papírok tárolására) tartalmaz.

Az igazolványborító fedlapján a MOHOSZ pajzs alakú logója és a horgászigazolvány

felirata mellett a bal felső sarokban a CIPS, a jobb felső sarokban az EU címere van feltüntetve.

Az igazolvány első, belső oldalán a horgászt tag alapvető adatai (név, szül. hely, idő, anyja neve, lakcíme, szig. száma, a kiállító horgászegyesület és a kiállítás helye és ideje van feltüntetve, a szignálási és pecsételési hely mellett) vannak feltüntetve.

Az igazolvány második oldalán hivatalos bejegyzésekre van lehetőség, melynél rögzíthető a horgászvizsga letétele is.

Az igazolvány 3-8 oldalán a horgászegyesületi tagság igazolására van lehetőség, a rovatok kombinálva vannak a „Tagsági lap” bélyegformátumban való elhelyezésére.

Az igazolvány 9-10. oldalán az esetleges laccím és személyi igazolványszám változások rögzítésére van lehetőség.

Az igazolvány további 4 oldalon biztosít lehetőséget az egyesület részére egyéb hivatalos bejegyzések rögzítésére.

Mindezen belső papíralapú igazolványrész be van építve, rögzítve van az igazolványban.

A továbbiakban 4 belső és 1 a hátsó borítóhoz illeszkedő műanyagzseb szolgálja más okmányok (állami jegy, fogási napló, területi engedélyek) elhelyezését.

Az igazolványhoz betétként, különálló kis füzetként hozzá tartozik a Horgászat Országos Szabályai és a Környezet – és Vízvédelmi Kisokos kiadványok.

A „Tagsági lap” bélyegről

A jövőben (2008-tól) az új horgászigazolvány bevezetésével ez bélyeg alakú lesz.

A „Tagsági lap” a szervezeti struktúrához tartozást bizonyító, a horgászok regisztrálását szolgáló okmány. A regisztrációt a horgászegyesületek végzik.

**Fesztory Sándor
Ügyvezető igazgató**

Közyűlések tapasztalatai

A megyei szövetség tisztviselői, elnökségi tagjai rendszeresen részt vesznek az egyesületek év végi értékelő közgyűlésein.

Ha nincs szó vízkezelő egyesületeknél területi jegy, tagdíj, stb. módosításról, vagy ha nem vezetőség választó a közgyűlés, akkor az aktív részvétel hiányzik a tagság részéről. Általában ez így van sok civil szervezetnél, de mi horgászok tapasztalatcserét is tudunk folytatni, gondjainkat megbeszélhetjük egymással, ezért nagyobb jelentősége van a közgyűléseinknek. Mindezek ellenére – mint a társadalomra is jellemző – az érdektelenség az, ami megállapítható.

A fenti rövid elemzést azért tartottam szükségesnek, mert a megyei közgyűlésen, ahol sok témában konkrét döntést kell hozni, a tavalyi évben 2006-ban, első esetben a megyei köz-

gyűlést meg kellett ismételni határozatképtelenség miatt. A 2007. évi küldött közgyűlést május 4-én tartottuk, a küldöttek száma itt is kívánni valót hagy maga után, mert az ugyanaz nap, ugyanazon napirenddel megismételt közgyűlésen nem haladta meg az 50%-ot a részvétel. Sokszor problémát okoz az időpont is. A szabályok szerint meg kell várni az előző évi zárszámadás, vagyonmérleg elkészülését, és elő kell terjeszteni a következő évi költségvetést és munkatervet. Sok esetben az egyéb, az ezen idő-

pontban tartott rendezvények, ballagás, stb. befolyásolják az időpontot. Vagy van olyan eset is, amikor az egyesület rendezvénye miatt nem tud részt venni a közgyűlésen. Mindent össze kell egyeztetni a szabad termékkel, ami ilyenkor május elején

előre jelzendő. Mindezek figyelembevételével megállapíthatjuk, hogy a közgyűléseken a részvétel az utóbbi időben csökken. A hozzászólások megállapításai viszont figyelemre méltóak voltak. Pl.: dr. Bihari Károlynak a nyírbátori Vasas HE elnökének az Alapszabály átdolgozásával kapcsolatos és Pataki Zsoltnak, a nyíregyházi Vasutas HE. elnökének, valamint Oláh Károlynak, a tiszadobi Tiszavirág HE. elnökének az ifjúsági táborozással kapcsolatos észrevételei.

Oláh Károly egyesületi elnök beszámolt még arról is, hogy a tiszadobi holtág kezelése új alapokra van helyezve, amelyben igen jelentős szerep jut a szövetségnek és a helyi egyesületnek is.

Nagyon fontos az ifjúsággal való foglalkozás, a táborok lehe-

tőségének bővítése, többek között erről is szólt Fekete János a rohodi víztározó tulajdonosa.

Az éves közgyűlés tapasztalatait összegezve meg kell állapítanunk, hogy a közgyűlés igen jó lehetőséget ad arra, hogy nemcsak a problémákkal foglalkozunk, hanem a versenysportban és a környezetvédelemben elért eredményeinkkel is, és ez remélhetőleg a jövőre vonatkozóan az egyesületi küldöttek részéről nagyobb aktivitást fog kiváltani, ami egyébként az egyesületi küldöttek alapszabályban foglalt feladata is.

Dr. Maleczky Imre,
a megyei szövetség elnöke

Sokszor övezte a közgyűléseket érdektelenség.

Kitüntetett horgászok

A megyei horgászmozgalom és a horgászközösség érdekében kifejtett eredményes munkájukért a következő horgásztársaknak fejezte ki elismerését az elnökséggel egyetértésben és kitüntetés adott át, a megyei küldött közgyűlésen dr Maleczky Imre a Szövetség elnöke.

„Horgászsportért“ emléklakett

Gura Mihály a nagykállói Sport HE. elnöke, elnökségi tag, a Halgazdaskodási Szakbizottság elnöke

„Horgászsportért“ emléklakett

Szűcs Sándor, a Verseny Szakbizottság tagja, a megyei versenycsapat edzője, a mátészalkai Szatmárvidéki HE. tagja

„Horgászsportért“ emléklakett

Papp János a Leveleki Önkormányzati HE. tagja, a horgászsport, a környezetvédelem érdekében kifejtett munkájáért.

„Horgászegyesületért“ kitüntetés

Jakab János a kocsordi Kraszna HE. titkára

„Horgászegyesületért“ kitüntetés

Dopita György a tiszadobi Tiszavirág HE. tagja.

„Horgászegyesületért“ kitüntetés

Barnóth László a gávavencsellői Tiszaparti HE. gazdasági vezetője

„Horgászegyesületért“ kitüntetés

Csernyánszki László a dombrádi Tiszaparti Sport HE. titkára, aki az egyesületi közgyűlésen már átvette a díjat, mivel egyesületük 20 éves fennállását ünnepelte, ezért úgy gondoltuk, hogy ott legyen az ünnepélyes átadás.

A megyei horgászmozgalom nevében erőt, egészséget és további eredményes munkát kívánunk a kitüntetetteknek.

Szűcs Sándor a kitüntetettek nevében megköszönte az elismerést. Elmondta, hogy nagyon örül neki, még egy kis lelkiismeret furdalást is érez, hogy olyan dolog miatt kap elismerést, ami a hobbija, a szenvedélye, amit nem érez muntának, hiszen örömmel végzi.

Gyermekdöntő Ibrányban

Energoteam-kupa néven Országos Amatőr Horgászversenyt szerveztek ebben az évben is egyéni, családi, ifjúsági és gyermek kategóriában. (A versenysorozat április 2-án kezdődött.)

A cél a horgászat népszerűsítésén túl, hogy kiderüljön 2007-ben Magyarországon ki a legjobb amatőr pecása. Minden induló az általa kiválasztott tavon – megyénkben a leveleki Víztározón és az ibrányi Nagyerdési tavon – kipróbálhatja szerencséjét augusztus 5-ig. Egy-egy alkalommal 5 óra állt a horgász rendelkezésére, amit szigorúan be kellett tartani. A kifogott mennyiségről jegyzőkönyv készült, majd az internetre is felkerült. A kategóriánként első tizenöt helyezett közül az augusztusi döntőn kerül ki a legjobb.

A legnagyobb vívmányunk, hogy a gyermek kategória döntőjét az ibrányi Nagyerdési tavon rendezik majd augusztus 18-án.

Újoncként közel volt a dobogó

Folytatás az 1. oldalról

A cél reálisan nem lehetett más, mint megragadni az NB-I-ben, a professzionális bajnokságban. Már a II. osztály megnyerése után kerestük a segítők, a bővebb csapatot, úgy mond keretet. Az OHCSB-t megelőző Egyéni Megyei Bajnokságra aztán összeállt a teljes kép.

A megyei horgász szövetség fő támogatóként, míg Doránt Vilmos, a Laguna 2 D Kft. ügyvezetője, és a nyíregyházi Szabolcs Takarékszövetkezet segítségével nagyon kellett, melyet ezúton is köszönünk.

A csapat 2007. július 4-én szerdán utazott el teljes létszámmal és a segítőkkel. Négy edzést tartottunk, de a Velencei adta magát, és az időjárás is cudar volt. Fújta a szél, esett az eső, szóval kellemetlen időben edzettünk. Az első forduló en-

nek ellenére jól sikerült, csapatunkban Gellér Győző helyett ifj. Kovács György szerepelt, és ilyen összetételben a harmadik helyen fordultunk, mely eredmény reményt adott a biztos bentmaradáshoz.

Vasárnap aztán a szombati fordulóban gyengélkedő nagy menők „felszívták” magukat, melyet a ráfordítás is segített. A végső mérlegelés és összesítés alapján a mi horgászaink, versenyzőink nagyon erős élbolyban végeztek, így a hatodik hely nagyon szép siker. Négy pont választott el bennünket a dobogótól. Jó volt egy év után ismét Szabolcs-Szatmár-Bereg megyeinek lenni, a horgász társadalom krémjét felvonultató országos csapatbajnokságon, Velencén.

Szép volt megyei horgász válogatottnak!

Turkó Sándor

Verseny szakszabvány elnöke

	Név	Össz (g)	Össz h. sz.
1	Budapesti Szövetség	76000	76
2	Ráckeve Dunaági Szövetség	64380	83
3	Kőrösvidéki Szövetség	58670	98
4	Fejér M Szövetség	59420	99
5	Pest Buda Szövetség	54360	99,5
6	Szabolcs Szatmár M Szövetség	51780	102,5
7	Győr Sopron M Szövetség	59980	104
8	Velencei-tavi Szövetség	49850	107
9	Vas Megyei Szövetség	49450	111
10	Csongrád M Szövetség	56120	113
11	Szolnok K Tisza Szövetség	47080	120
12	Bács Kiskun M Szövetség	40110	135

A természet és a vizek szeretete

A nevem Dopita György. Születtem 1936. május 5-én Pócspetri községben. Édesapám tanítónaként nagyon szerette a természetet és a horgászatot. Életvitelére nagy hatást gyakorolt rám, hiszen én is pedagógus lettem. 1949-ben kerültünk Tiszadobra. Rendszeresen jártam vele hor-

A csapat tagjai

Felnőtt versenyzők

1. Beke Péter Új Élet HE. Tiszalök
2. Polyák Csaba Vasutas Sport és Természetvédő Egyesület Nyíregyháza
3. Gellér Győző Szatmárvidéki HE. Mátészalka
4. Pataki Zsolt Vasutas Sport és Természetvédő Egyesület Nyíregyháza
5. Luzsinszky Tamás Vasutas Sport és Természetvédő Egyesület Nyíregyháza

Női versenyző:

1. Köblösné Holdas Ingrid Új Élet HE. Tiszalök

Ifjúsági versenyző:

1. Kiss Kristóf Szatmárvidéki HE. Mátészalka

Utánpótlás versenyző:

1. ifj. Kovács József Vasutas Sport és Természetvédő Egyesület Nyíregyháza

Tartalék versenyző:

1. ifj. Kovács György Vasutas Sport és Természetvédő Egyesület Nyíregyháza

Tréner: Szűcs Sándor Szatmárvidéki HE. Mátészalka

Csapatvezető: Turkó Sándor a megye verseny szakszabvány elnöke

gászni, amikor az iskolai elfoglaltságaim engedték, bejártam az egész határt és megismertem a folyó és a holtágak környezetét. Tanítói diplomám megszerzése (1954) óta Tiszadobon dolgoztam tanítónak, majd tanárként, igazgatóként, 1970–80-ig.

Ezt követően tíz évig tanácselnöke voltam településünknek, majd a rendszerváltás után ismét tanárként dolgoztam nyugdíjazásomig.

Mindig szenvedélyem volt és

maradt a horgászat. Egyesületünk alapító tagja, a vezetőségnek pedig 20 éve vagyok tagja. Nagy örömmel a horgásztáborok fiataljainak bemutathatom településünk szépségeit, természeti adottságait.

Átadhatom horgászati tapasztalataimat, nevelhetem őket a természet és a vizek szeretetére. Így nyugdíjasként is hű tudtam maradni hivatásomhoz és a hobimbhoz.

Dopita György

Tizenöt éves a szamosközi Holt-Szamos horgász egyesület

Nagyszabású horgászversennyel ünnepelte 2007. május 27-én megalakulásának 15. évfordulóját a Szamosközi H. E. Az újjáalakult vezetőség nagyszabású bogácsolással készült a versenyre, melyen a vártnál többen vettek részt. Öt helyezettet értékeltünk különböző

tárgyakkal és kupával, melyet a csengeri lakos, Ferenci Imre hódított el, közel 5 kg-mal. Egyesületünk 1992. május 27-én vált le a Tisza-Szamos Közi Horgászegyesülettől. Kezdetben helyi és közeli településekből állt a tagság. Kevés anyagiakkal rendelkezünk,

melyet a mai napig is a Szamosközi és Hermán-szegi Önkormányzat támogat. 12 hektáros területen gazdálkodunk, melyet gyönyörű növények, tavirózsa, nádak díszítenek. Idén sort kerítettünk a törpeharcsák lehalászá-
ra, melyből 25 mázsát sikerült a hálóba csalni. Egyesületünk a Felső-Tiszai Vízügyi társaságtól bérlti a vizet. Vizünkben megtalálható és fogható halak fajtái: ponty, amur, csuka, harcsa, compó, arany- és ezüstkárász, keszegfélék. Egyesületünk taglétszáma 70-ről 90-re emelkedett a mai nappal bezárólag. Telepíteni általában évente kétszer szoktunk pontyot. Idén áprilisában 11.000 db 3-5 cm hosszúságú csukaivadékokat telepítettünk vizünkbe. Idén szeretnénk jóté-

konysági bált szervezni a horgászegyesületünknek, melynek bevételeit horgászirodánk kialakítására szeretnénk fordítani. Ebben az évben lesz még egy vezetőségi versenyünk, melyre meghívjuk a környező egyesületek vezetőit. Szeptemberben pedig rablóhalas horgászversenyt szervezünk.

Saját tavon

A Kocsordi Kraszna Horgászegyesület titkára vagyok. A horgászat szempontjából szerencsés helyen születtem, mivel több kisebb horgászható vízterület van községünkben. 1966-ban kezdtem horgászni, talán még a pontos dátumot is könnyű lenni kikeresni, mert azon a napon történt, amikor a foci VB-én vereséget szenvedtünk az oroszoktól. Nem kellett messzire mennem az apró sügérekért, hiszen a kapunkban van, volt a Gátalja nevű víz. Az akkori horgászat még más volt, nem kellett engedély, azok a halas vizek nem voltak horgászkezelésben, a mai mondás, miszerint „Sok a horgász, kevés a hal” fordítva volt igaz.

Horgászengedélyem 1976-tól van, 1978-ban alakult meg a Kraszna HE, amelynek alapító tagja vagyok. Viszonylag hamar, 1981-ben sikerült kialakítani a Kirva lapos saját vízterületünket. A tó létrejöttékor még nem, de 1988-tól, mint vezetősi tag számos vizünkkel kap-

csolatos probléma megoldásában kellett szerepet vállalnom. Jó érzéssel tölt el mindannyiszor, amikor horgászni megyek tavunkra, hogy közös ténykedésünk megfelelő eredményt hozott, még erősebb ez az érzés, amikor akár 100 megyei horgászt is vendégül tudunk látni. Jelenleg van területi jegyem saját vizünkre, a Holt-Szamosra, valamint a Réti Csík HE vizére, ez utóbbihoz sok gyerekhorgász élményem köt. Munka melletti szabadidőmet a vizek partján töltöm, ennek jelentős része, amikor versenyeken vagyok jelen, örömmel tölt el a fiatalok jó szereplése, ez csak fokozódik a fiam által elért jó helyezésekkel. Számomra a horgászat a szabad idő hasznos eltöltését jelenti, ha még ez hal fogással is jár, az jó, de bánatomban nem ugrok a vízbe, ha nem sikerül.

A kitüntetés jó érzéssel tölt el, igyekeztem mindnyájunk közös érdekében tevékenykedni, amelyet, természetesen amíg bizalmat kapok horgásztársaimtól, folytatni fogok a jövőben is.

Jakab János

Szenvedéllyel

Több, mint 50 éve horgászom, s ahogy múlik az idő, a horgászat iránti szenvedélyem nem csökken, inkább fokozódik. Ma már nem a halfogás, hanem a horgászat az igazán fontos. Persze örülök, ha eredményes a horgászatom, de a számkivágyam gyakran visszahagyom, s csak akkor viszem el, ha valakinek halat, vagy halas vendéglátást ígértem. Szeretek horgászni, s szeretek horgászzal kapcsolatos dolgokkal foglalkozni. Számomra a horgászat nem egyszerűen hobbi, annál több: szenvedély.

Kitüntetést kapni jóleső érzés. Életem során többször volt részem benne. Kaptam kitüntetést munkám után, kaptam életmentő érdemérmeket, és kitüntetéseket már a horgászzal kapcsolatban is. Ez utóbbi esetben –

mármint a horgászzal kapcsolatos elismeréseknél – mindig kétségeim vannak. Vajon kitüntetés jár-e azért, mert valaki a szenvedélyének hódol? Sokszor úgy érzem, hogy nem, inkább én tartozom köszönettel azért, mert azt csináltam, amit nagyon szeretek. Szeretném ezt itt is, most is megköszönni, s azt ígérem, hogy mindig, amíg velem, munkámmal segíteni tudok a horgászat ügyén, addig azt mindig szívesen csinálom.

Magamról nem igazán, de a horgászzal még boldogan beszélnék, ha lenne időm. Szerencsére nincs, össze kell pakolnom a holmimat, mert ma éjjel indulunk csapatársaimmal Velencére, az országos horgász csapatbajnokságra, ahol a megyénket szeretnénk méltóképpen képviselni. Remélem, sikeresen.

Szűcs Sándor

Szűcs Sándor adja át a díjat

Horgász-szervezetek rövid története

A XIX. század 70-es éveiben – a történelmi Magyarország területén – már jó néhány halászati egyesület, egyesület, társulat működött az ország egyes vidékein. Az első pisztrángos patlakok és tavak erdős-hegyes tájain, máshol is elsősorban a hegyvidéken alakultak ilyen társaságok és bár nevükben a halászat kifejezést használták, egyes megmaradt alapszabályokból kiderült, hogy horgászati céllal jöttek létre. Az 1900-as évek után egyre több olyan horgász volt, akik helyesen az egyesületekbe való szervezkedésben látták meg a magyar sporthorgász társadalom fejlődésének útját.

A mai értelemben vett horgászegyesület – amely már nevében is viselte a „horgász” jelzöt, 1909-ben alakult Budapesti Sporthorgászok Egyesülete néven, mely ma is működik. 1946-ban megalakult Magyar Országos Horgász Szövetség (MOHOSZ) tudott, amelynek az év végére mintegy 17.000 horgász volt egyénileg tagja. Lapja a – ma 90.000 példányban megjelenő – „Magyar Horgász” 1947. januárjában indult, és célul tűzte a horgászkultúra terjesztésén kívül a horgásztársadalom érdekének szolgálatát, és horgászszervezeti munka ismertetését.

1946-ban került horgászkezelésbe az első jelentős hor-

A tiszadadai horgászverseny győztesei

gászvíz a Ráckevei (Soroksári) Dunaág és ugyanebben az évben fogalmazták meg a MOHOSZ és horgászszervezetei részéről a ma is érvényes célkitűzést, hogy „minél több kisembert hódítson meg ennek a nemes szenvedélynek, és részükre a vizek halállományának növelésével mind könnyebben elérhető, és minél zavartalanabb horgászati lehetőséget biztosítson”.

A horgászat iránti érdeklődés növekedésével együtt nőtt az egyesületek száma, és fokozódott a saját hasznosítású vizek iránti igény. Ezt általában az állami halászati jog alá tartozó természetes vízterületek hasznosítási jogának igénylésével, és igen sok esetben új vízterületek horgászatba vonásával, vagy új tavak, kisebb víztározók közös erőfeszítéssel való létrehozásá-

val tudták megoldani. 1970-ben már 8600 ha, 1980-ban 20.600 ha, 1990-ben már közel 30.000 ha összterületű természetes vízterületet hasznosítottak a horgászszervezetek.

A növekvő vízterületek és a horgász igény egyre több szakismeretet és egyre jobb szakmailag alátámasztott halgazdálkodást követeltek meg a horgászszervezetek vezetőitől. A növekvő halászási igények hatására jó néhány horgászszervezetben megfogalmazódott – természetesen megfelelő adottságok, több tó és halastavi termelési adottságok esetén - a saját haltermelési tevékenység szükségessége is.

A horgászvízekben a horgászlétszám növekedésével, a halásítások mennyiségének fokozásával egyre szélesebb körű szakmai munka folyt. A halási-

tások, mellett már a vizek egy jelentősebb részén már időszakonként állományfelmérő és állományszabályzó halászatok alapozták meg a halgazdálkodási tevékenységet. Jelentős feladat volt a horgászvízek halvédelme, melyre a horgászszervezetek mindig komoly figyelmet és jelentős anyagi eszközöket fordítottak. A vizek partjának rendbe tételére, kívánatos természeti környezet kialakítására, fenntartására. A Magyar Országos Horgász Szövetségnek 1993-ra már 987 horgászegyesület volt a tagegyesülete. A horgászegyesületek több mint 50% rendelkezett saját hasznosítású vízterülettel. Felerősödtek a helyi, közigazgatási, a területi regionális érdekérvényesítő, érdekvédelmi igények, és az egyesületek megalakították megyei és területi szövetségeiket.

Ezt követően ezek a szövetségek hozták létre, alakították meg a MOHOSZ jogutódjaként a Magyar Országos Horgász Szövetséget már, mint a megyei és területi szövetségek országos szövetségét.

Ezzel kialakult az a (vadászok szervezetéhez hasonló) szervezeti struktúra, melyben a horgásztág érdekvédelmét a horgászegyesülete, a horgászegyesületét a megyei és területi szövetség látja el. (FÜRÉSZ GY. 2002)

A nyári oxigénhiány

Nyaranta gyakran előfordul, hogy főleg a reggeli órákban uszonyos barátaink a vízfelszínen tartózkodnak, pipálnak.

Ennek persze több oka is lehet, de a leggyakoribb és a legjellemzőbb a főként július hónapban kialakuló oxigén hiány. A jelenség akár drasztikus mértékű halpusztulás előjele is lehet, így mindenképpen figyelmet érdemel. De beszéljünk az okairól. Az köztudott, hogy a vízben lévő oxigént a fotoszintézisre képes növények állítják elő. Nem kell, hogy erről azonnal a különböző hínárfélék, vagy virágos vízinövények juszanak az eszünkbe, mert gyakorlatilag a vízben ezek nélkül is zajlik fotoszintézis. A títok nyitja a szabad szemmel nem látható ún. fitoplankton, vagy más néven az ezt alkotó

különböző algfajokban rejlik, ugyanis ők a víz legfontosabb oxigéntermelő motorjai. Nyár derekára az időjárásról függően július-augusztus hónapra a különféle algák annyira elszaporodhatnak, hogy a vízben a túlzott fotoszintézis okán oxigén túltelítettség jöhet létre a délutáni órákra, ami ugyan problémát nem okoz, de elraktározódni sem tud, így nem hasznosul. A gond naplemente után kezdődik, amikor is ezek a kis lények fény hiányában már nem tudnak oxigént előállítani, viszont szükségük van erre az éltető elemre, így azt a vízből veszik fel, vonják ki. Magyarul a termelő szervezetekből fogyasztókká válnak. Ennek következtében az O₂ tartalom meredeken zuhanni kezd, és hajnalra gyakran kritikus értékeket ér el. Mivel a halnak az emésztéshez jelentős mennyiségű O₂-re van szüksége ezért ilyen-

kor nem mozog vagy éppenséggel a vízfelszínen pipál, de a táplálkozását beszünteti. Ebből a horgász gyakran csak annyit észlel, hogy nem eszik a hal, és már szidja is a vízkezelőt, vagy kimondja a penitenciát: nincs is itt hal, ezek nem telepítenek!

Persze, sok minden befolyásolhatja a leírtakat. Pl. a légnyomás megváltozása is az O₂ szint csökkenéséhez vezethet, vagy egy hirtelen jött lehűlés miatt az algák (nagyon érzékenyek!) elpusztulása által okozott bomlás vonja ki a vízből az O₂-t. Tipikus példa az alga túlszaporodásra a víz virágzás néven ismert jelenség, amikor valamilyen tényező hatására valamelyik algfaj robbanásszerűen elszaporodik, és ettől a víz beözöndül kékül, sőt az alga a vízfelszínre is kicsapódhat, ami elég csúnya látvány (képünkön). Az algák tehetőek felelőssé azért is amikor a halnak rossz, ún. pocsolya íze van, de erről majd legközelebb!

I. Pergetőkupánk

sította előnyben. Kb. másfél óra után elindult a mérlegelőhajó begyűjteni az eredményeket. Miután körbejárta a versenyzőket, egy-két sügérfogásról és egy csuka csónak mellől történt szabadulásáról számolhatott be.

Van még idő bőven, bíztattuk horgászainkat. Közben a faluházban főtt a marhalábszár pörkölt, segítők készülték az asztalok megterítésével, a vendégek nem kis öröme. A verseny végéhez közeledvén az egyik csapatnak sikerült egy csukát zsákmányul ejtenie, jött felénk a hír. Talán a győztes csapatról lehet szó?! Ahogy a kikötőbe visszaértek a csónakok, egyre biztosabbá vált a tiszavasvári csapat győzelme. Ám volt még csapat aki a 7 km hosszú holtág másik végén próbálta ki csaliját.

Miután mindenki kipakolt csónakjából, ismét a faluházé lett a főszerep. Addigra felkészültünk a vendégek fogadására, a terem feldíszítése is megtörtént.

Karcsinak és feleségének a helyszín biztosításáért, barátainknak, ismerőseinknek a verseny lebonyolításához, feleségeinknek a türelmükért, megértésükért. A helyi polgárorségnek a csónakok őrzéséért, szponzorainknak az anyagi támogatásért.

Mivel a mai napon a holtág halai

Ennek a versenynek az ötlete az elmúlt évben történt versenyneinken való részvételből adódott. A különböző versenyeken más és más tapasztalatot szereztünk. Volt amit jó, de volt amit rossz szájizzel hagyunk magunk mögött.

Ezért gondoltuk, hogy egyesületünket megalakítva megpróbálunk a lehetőségeinkhez képest megrendezni egy házi jellegű versenyt, melybe összegyűrjük hasznos tapasztalatainkat. Mint a versenyfelhívásban szerepelt helyszínül a szomszédos Szücs-Tiszát jelöltük ki. Ez a víz kimondottan a pergetőhorgászok kívánalmait tartalmazza, mind környezetét, mind halállományát (gondolok itt a rengeteg csukára). Az idei enyhe tél és korai melegedés viszont megtréfált minket. A hínár olyan mértékben elszaporodott, hogy a víz horgászhatatlanná vált. Ezért az első versenyünket a tiszadobi Malom-Tiszára helyeztük át. A verseny előkészületei már hónapokkal ezelőtt elkezdődtek. Megalkottuk a verseny és a részvételi szabályokat. Megpróbáltuk a versenyzők számára a lehető legideálisabb feltételeket biztosítani. Mivel egyesületünk még gyerekcipőben jár, ezért szponzorok után kutattunk. Ismerősök és barátaink segítségével több partnert is sikerült meggyőznünk versenyünk támogatásáról. A legnagyobb fejtörést a csónakok biztosítása okozta, mivel a pergetés elengedhetetlen feltétele, hogy bejárjuk a vizet. Éppen annyira fontos, mint botunk, orsónk, műcsalink és nem utolsó sorban tapasztalatunk. Ezt a versenyt előtti két napra tartogattuk, mely végül sikerült.

Több mint 18 csónakot kellett biztosítanunk, amiből csak 5 volt a sajátunk. Így a többi tagjainktól, horgászismerőseinktől, horgászszövetségtől kértük kölcsön. 30 km-es körzetből két trélerrel szállítottuk a helyszínre a csónakokat. Sajnos, az időjárás nem volt a segítségünkre, a két nap alatt folyamatosan esett az eső, mely nagyban megnehezítette a sokszor nehezen megközelíthető csónakok szállítását.

Bevett gyakorlat a versenyek előtt az adott víz megismerése. Ez a mi

esetünkben is így történt. Egyesületünk tagjai már szombaton megérkeztek, hogy próbahorgászatot tartsanak a nagy nap előtt. A délutáni pecá nem sok jóval kecsegtette horgászainkat. Az esélyek latolgatása közben arra jutottak, hogy talán egy zsákmányul ejtett hal is meghozhatja az első helyet. A pecá végeztével, barátainkkal a szálláshelyen gyülekeztünk, hogy megvitassuk a másnapi eseményeket, elmondjuk tapasztalatainkat. No meg persze ilyenkor előkerülnek a már-már mondaszerű

történetek, kapitális halak kifogásáról, vagy éppen nem sikerült horgásznapok emlékéiről.

Egy kis borozgatás mellett megünnepeltük társ egyesületünk megalakulását is. A Mátrai Pergetők Sporthorgász Egyesülete ehhez stílusosan gyöngyösi borokkal készült. Mindezek után a társaság nyugovóra tért, erőt meríteni a másnapi megmérettetésre. Vasárnap a gyülekező 6 órakor kezdődött, megtörtént a versenyzők regisztrálása és a csónakok sorsolása. A versenyre 23 csapat nevezett be. Az ország minden szegletéből érkeztek versenyzőink, mint pl. Békéscsaba, Vásárosnamény, Budapest, Csömör, Gyöngyös, Mályi, Nyíregyháza, Debrecen, Délegyháza, Csaroda, Hévíz, Nyírtelek.

Miután bepakoltak a csónakokba, mindenki kivezette a holtág azon részére, amit ígéretesnek tartott. Indulhat a verseny. A versenyzőknek 5 óra állt rendelkezésükre.

Egymás után repültek a különböző műcsalik. Volt, aki a sekélyebb, volt, aki a mélyebb részeket része-

Eredmények		
1. Balázs Barnabás – Tóth László	1900 pont	
2. Breza József – Sándor Ákos	50 pont	
2. Horváth József – Szabó Péter	50 pont	
2. Szalancics Csaba – Szalancics Gergő	50 pont	
2. Magyar Sándor – Sztropdóczi István	50 pont	
2. Cservenák Péter – Tóth Krisztián	50 pont	
2. Zachar Attila – Sas Anita	50 pont	

nem „asszisztáltak“ a versenyünkhöz, nem sok számolni valónk akadt. Tehát a versenyünk végeredménye a következő képen alakult:

Mint az eredmények is mutatják, a versenyt egy 1400 gr-os csukával nyerték meg, továbbá 6 csapatnak sikerült még egy-egy sügért a horog végére csalni, így a második helyet hat csapat birtokolja.

Kiosztásra került még két darab különdíj is. Az egyiket Sas Anita, mint az egyetlen női versenyzőnk kapta. A másik boldog tulajdonosa Maczinkó László, a verseny legpechesebb versenyzője a különdíjat vihette haza, mivel a kezéből esett vissza egy kiló körüli csuka. Talán legközelebb jobban odafigyel a szákolásnál. Minden versenyzőnk egy érmet is hazavihetett versenyünk emlékére. Horgászaink és vendégeink az ebédet baráti beszélgetés és jó hangulat közben fogyasztották el. Reméljük, mindenki kellemes emlékekkel és élményekkel gazdagon hagyta hátra Tiszadobot. Így ért véget a Magyar Pergetőhorgászok Egyesületének I. Pergetőkupája.

Bővebben: www.villantomagazin.com

Horgászható halak, tilalmak

1. számú melléklet a 73/1997. (X. 28.) FM-KTM együttes rendelethez

Nem halászható (horgászható) halfajok és víziállatok jegyzéke

Rákok:

Kövi rák *Austropotamobius torrentium*

Körszájúak:

Dunai ingola *Eudontomyzon mariae*
Tiszai ingola (erdélyi ingola) *Eudontomyzon danfordi*

Halak:

Állasküsz *Chalcalburnus chalcoides*
Botos kölönte *Cottus gobio*
Cifra kölönte *Cottus poecilopus*
Dunai galóca *Hucho hucho*
Dunai nagyhering *Caspialosa kessleri*
Felpillantó küllő *Gobio uranoscopus*
Fenekjáró küllő *Gobio gobio*
Fürge cselle *Phoxinus phoxinus*
Gyöngyös koncér *Rutilus frisii*
Halványfoltú küllő *Gobio albipinnatus*
Homoki küllő *Gobio kessleri*
Kövicsik *Noemacheilus barbatulus*
Kurta baing *Leucaspis delineatus*
Lápi póc *Umbra krameri*
Leánykoncér *Rutilus pigus*
Magyar bucó *Zingel zingel*
Német bucó *Zingel streber*
Petényi-márna (Magyar márna) *Barbus meridionalis*
Pénzes pér *Thymallus thymallus*
Réticsik *Misgurnus fossilis*
Selymes durbincs *Gymnocephalus schraetzer*
Sima tok *Acipenser nudiiventris*
Sőregtok *Acipenser stellatus*
Sujtásos küsz *Alburnoides bipunctatus*
Széles durbincs *Gymnocephalus baloni*
Szivárványos ökle *Rhodeus sericeus*
Tarka géb *Proteorhinus marmoratus*
Törpecsik *Sabanejewia aurata*
Vágócsik *Cobitis taenia*
Vágótok *Acipenser gueldenstaedti*
Vaskos csabak *Leuciscus souffia*
Viza *Huso huso*

Békák:

valamennyi faja

2. számú melléklet a 73/1997. (X. 28.) FM-KTM együttes rendelethez

A halászati vízterületeken egyes halfajok szerinti érvényes tilalmi idők

Halfaj neve	Tilalmi időszak
Sebes pisztráng (<i>Salmo t. m. f.</i>)	október 1.–december 31.
Csuka (<i>Esox lucius</i>)	február 15.–március 31.
Balin (<i>Aspius aspius</i>)	március 1.–április 30.
Fogassüllő (<i>Stizostedion lucioperca</i>)	március 1.–április 30.
Kősüllő (<i>Stizostedion volgense</i>)	március 1.–május 31.
Kecsege (<i>Acipenser ruthenus</i>)	március 1.–május 31.
Ponty (<i>Cyprinus carpio</i>)	május 2.–június 15.
Márna (<i>Barbus barbus</i>)	május 2.–június 15.
Harcsa (<i>Silurus glanis</i>) (80 cm alatti példányok)	május 2.–június 15.
Folyami rák (<i>Astacus fluviatilis</i>)	október 16.–május 31.

Nagy amur a Kacsa tóból

Tapasztalata szerint a nagy meleg ellenére az amur egyre intenzívebben táplálkozik.

Sonkolya László a gávaven-csellői Tiszaparti HE tagja kedvenc vizén, a helyi Kacsa tavon újabb eredményes hétvégét tudhat maga mögött. A holtág gazdag halállománya (ponty, amur, csuka, keszeg) mindig is vonzotta a horgászokat. László inkább nagyobb halakra megy, melyek nagy részét vissza is en-

gedi a vízbe. – Az amurokat rövid idő alatt sikerül az etetésre csábítani – mondja. – Volt olyan éjszaka, hogy három kapásból sikerült egy 3,5 és egy 6 kg-os súlyút horogra csalnom. Július 16-án reggel fél hétkor ismét kapásom volt, eredményként – könnyűnek nem mondható fárasztás után – egy 13,66 kg-os amurt tudtam megszákolni. A lebegtetett tigrismogyoró csalira kapó kapitális jószág mérlegelés és fotózás után visszakerült a vízbe.

Új vízpolitika

Mint bizonyára Ön előtt is ismeretes, Magyarországon az EU Víz Keretirányelvének megfelelően új vízpolitikát kell érvényesíteni. A cél a felszíni és felszín alatti vizek jó állapotának elérése.

A jó állapot eléréséhez szükséges intézkedéseket azonban össze kell hangolni az árvízi vagy belvízi védekezéssel, a területfejlesztési elképzelésekkel, legyen szó például szennyvízkezelésről, az ivóvíz kérdéséről, vagy a vízi közlekedés esetleges fejlesztési elképzeléseiről. A különböző tervek összehangolását csak úgy lehet elérni, ha a területen működő különböző érdekcsoportok is részt vesznek az intézkedések tervezési folyamatában.

Az EU tagországoknak 2009-re kell saját vízgyűjtő-gazdálkodási tervet (VGT) készíteniük, melyet egy 2006. december 22-ig nyilvánosságra hozott ütemtervnek és munkaprogramnak megfelelően kell elvégezni. Ez utóbbit egy hathónapos időszak alatt van lehetősége az érintetteknek véleményezni, melyet követően alakul ki a végleges program. A magyar VGT ütemterv és munkaprogram a KvVM honlapján, a lent megadott honlap-címen olvasható Kérjük, hogy ossza meg ezt az információt szakmai-társadalmi ismeretségi körében.

A Víz Keretirányelvvel kapcsolatos további információk a www.euvki.hu és a www.vizeink.hu honlapon található.

Leveleki rekordpontyok bojlira

Ha eltűnnének a törpeharcsák, az ország egyik legjobb bojlis vize lenne

Egyre több horgászt ejt rabul a bojlizásos technika megynkben is.

– Pámer László barátommal – akinek örök hála és köszönet, hogy négy évvel ezelőtt megismertett ezzel a csodálatos módszerrel –, és Huncsik Imrével a múlt héten egy háromnapos bojlizást szerveztünk a Leveleki Víztározón – számol be élményeiről Fazekas András nyíregyházi horgász, a Leveleki

HE tagja. – Már több alkalommal próbálkoztunk a tározón kisebb-nagyobb sikerrel. Az északi keresztgát közepére kértünk engedélyt. Az időjárás, a körülmények nagyon kedvezőek voltak. (Például a halak a meleg miatt a sekély vízből a mélyben tartózkodtak.) Előtte két nappal kimentünk, radarral kiválasztottuk az etetésre alkalmas helyet. Már az is biztató volt, hogy a radar sok, az átlagosnál nagyobb halat jelzett. Két nap elöletés után kezdtünk el horgászni. (Az etetőanyagban bojlí, tigrismogyoró és némi kukorica szerepelt.) Már az első éjjel hét-nyolc kapásunk volt. Az első másfél napban általában 5–7 kg-os pontyok – aránylag rendszer-

lenül, éjjel, nappal – jöttek. Később nagyobbak, tíz kilón felüliek akadtak horogra. A túra végére 34 darab pontyot (csak erre mentünk) regisztrálhattunk, melyek összsúlya 383 kg volt. Tehát az átlag jóval tízen felüli. Mindez örömmel töltött el bennünket, hisz egy olyan vízben sikerült eredményesnek lenni, melyben senki sem remélt ilyen nagy fogásokat. Mindössze négy halunk ment el, elsősorban azért, mert betekeredtek a beszakadt szerelékekkbe.

– Természetesen, a kifogás után a halakat lekezeltük, s mérlegelést követően visszakerültek a vízbe. Nagyon sok gondot jelentettek a tóban elszaporodott törpeharcsák. Kénytelenek voltunk „beharisnyázni” a csalikat, de még így is rendszerint megkezdtek a felkínált bojlikat a törpék. Ezért gyakrabban kellett ellenőrizni a szereléseket. Még egyszer hangsúlyozom, nagy öröm, hogy ilyen sok nagy hal található a tóban. Mutatja ezt, hogy eredményes volt a két évvel ezelőtti szigorítás, amit mára a horgászok is kezdenek megérteni, hisz egy-egy nagy hal kifogása egyre többeknek nyújt maradandó élményt.

Pámer László

Huncsik Imre

A visszatérő

A legnagyobbként egy 20,6 kg-os „visszatérő” tőponty köszönt be. Azért visszatérő, mert őt már két évvel ezelőtt is kifogtuk Laci barátommal, akkor 18,5-öt nyomott. Jellegzetes szájsérüléséről jól fel lehet ismerni. Valószínű, ilyenkor a legaktívabb, mert az idén korábban már kétszer horogra akadt. Egyszer nekünk is, akkor 19,6 kg-volt a súlya.

Fazekas András

Én a sportért, a sikerélményért horgászom, elyből minden halat visszaengedek a vízbe.

Fazekas András

Bővebben: www.villantomagazin.com

Már itt, a cikk elején szeretném leszögezni, a kedves olvasó csalódását elkerülve, hogy nem egy új horgászmodszerről fogok írni. A módszer a régi, finomszeleléssel veszem ma is üldözőbe a pikkelyes barátainkat, hogy élményszerzés után esetleg valamilyen hasznos következtetést is le tudjak vonni.

Nem is horgászni indultam, csak egy kis vízlátogatásra. Nemrég költöztem Hajdúnánásra, s a helyi tavakkal szerettem volna egy kicsit közelebről megismerkedni, először csak végig akartam járni a tavakat, az ígéretes helyeket megnézni. Az autóm állandóan ott pihen a horgászfelszerelésem egy része, s ha már a vízparton vagyok, gondoltam lehet, hogy érdemes beszelelni.

A nyitott végű kosárba laza szerkezetű anyag került

Dél előtt 10 óra volt, a reggeli „kötöző” horgászolvasmányokat átböngésztem (általában régi újságok, katalógusok áttekintésével nyitom a napot, ha van időm), s kedvem támadt egy kis vízparti kiruccanásra. Horgászatra nem is gondoltam, hiszen a hőmérő higanyszála sem tudott nyugodtam pihenni, egyre feljebb kúszott, ami szám szerint 30°C-ot jelentett. Ilyenkor még horgászni sem a legkellemesebb a tűző napon. Különösen akkor, ha valaki úgy jár, mint én az elmúlt héten. Annyira belefeledkeztem a horgászatba, hogy eszembe sem jutott magam bekenni a táskába rakott naptejrel, pedig a feleségem kétszer is felhívta rá a figyelmem. Leégtem, szerencsére nem a halfogás területén, csak a karomon és a combomon.

Ahogy a parton sétálgattam, a helyi horgászokkal közben meg-megálltam beszélgetni, sokan panaszkodtak, hogy a változékony időben nem akarnak a halak enni. Ezt saját tapasztalataimmal is alá tudtam támasztani. Viszont azt is észrevettem, hogy a gyenge kapókedvet nem korrigálták megfelelően lefinomított felszereléssel. Az lehet a siker záloga? Nem tudni, ami biztos, hogy én a körülményekhez képest a lehető legfinomabb szerelékkel állítom majd össze – vélekedtem.

„Zajos” pickerezés

Amint az autóm felé mentem, hogy a horgászhelyre lepakoljak, még nem körvonalazódott bennem, hogy melyik lesz az alkalmas hely. Egyiket sem ismerem, soha nem jártam itt ezelőtt. Miközben ezen gondolkodtam, hatalmas porköpnögybe burkolózva álltam. Egy földdel roskadásig megpakolt teherautó zakatolt el mellettem.

Kicsit jobban körülnéztem, s láttam, hogy egy új tó készül a szomszédságban. Innen származik a szállított föld. A pillantásom alig vettem le a jövő halainak készülő lakhelyről, már jött is vissza az autó, terhétől megszabadulva. Ekkor határoztam el, hogy itt, ahol állok, az úttól mintegy 10–15 méterre lévő helyen pakolok ki.

Azért választottam ezt a helyet, mert újra szerettem volna bizonyosságot szerezni arról, hogy a halakat zavarja-e a külső környezet erős zajártalma. A válasz megadásához nem kell halbiológusnak lenni, természetesen igenlő a válasz, ám nem minden esetben. Gondoljunk csak a kikötőkben óriási robajjal érkező és tovainduló hajókra, ahol terményeket raknak át, és a vízbe hullanak a magvak, pontosan ez a zaj kelti fel a halak figyelmét, ezt a zajt a táplálékkal hozzák összefüggésbe. Ilyen esetekben a zajártalom – ha lehet így fogalmazni –, kedvező, mert a halaknak jelzi, hogy táplálék várható.

A mai horgászat fő kérdése számomra ez volt, hogy itt, ahol még nem túl régen folyik a munka, és a gépek állandó dübögését a halak közvetlen közelből érzékelik ezen a kiszemelt horgász helyen, lesz-e kapás. Hozzászoktak-e már a halak ehhez a tényezőhöz. Úgy ültem le horgászni, hogy pontos választ biztos, hogy nem kaphatok, hiszen egy horgászat nem mérvadó, de valamilyen következtetést le lehet vonni, ha például egyetlen árva mozdításom sem lesz.

A tóban elsősorban pontyok és kárászok élnek a ragadozó halak társaságában. Ennek okán kukoricát kevertem az etetőanyagomba. A horogra is természetesen ez kerül majd, csak szendvicsként alkalmazva.

Egy nyitott végű drótkosarat szereltem fel. Ebből hamar kioldódik az anyag, de hogy még gyorsítsam a folyamatot, lazára kevertem az etetőanyagot, hogy a szerelék megfeszítésekor a kosarat az aljzaton magam felé mozdítva, a horog irányába szóródjon ki a beletömött finomság. Egy tíz grammos kosár bőven elegendő a 1,5–2 méteres vízben. Kb. 25–30 méterre dobtam be a szerelékem, melynek összeállítása teljesen egyszerű volt.

Mivel pontyok kapására is lehet számítani, nem árt, ha egy picit óvatos az ember és a rezgőspicces „legvastagabb” végét helyezi a pálcába. Ez sem durvítja el a felszerelést, hisz ennek a spiccnak a dobótömege kb. 15 g. Az

orsó dobján a finom bothoz illő 0,14-es süllyedő damil várta a próbatételt. Elő-két 0,128-asból kötöttem, mely néhány deka eltéréssel azonos szakítószilárdságú mint a főzsinórom, végében kerek öblű 14-es horog.

A rögtönzött összeállítás

A főzsinórra felfűztem egy karabínes forgókapcsot és egy kb. 40 cm-es végfület kötöttem. A forgót feltoltam a kötéshez és az előbb kötött fül hosszát csökkentettem, úgy, hogy a végétől 5 centire egy hurkot kötöttem. Ebbe a hurokba került az 50 centis előke. A kapcsolatba csatoltam a kosarat és ezzel el is készült. Így egy olyan szerelékem kaptam, melyen szabadon csúszkál az etetőkosár, amennyit a fül enged.

Kellemes élményt szerzett a kilós ponty

A törpéktől való óvakodás miatt nem tettem trágyagilisztát a horogra. Csontival tűztem az egy szem csemegekukoricát. Egy perc sem telt el, máris heves kapás közepébe nyúltam bele, kis ellenállás a szerelék végén, egy apró törpe a tettes. Levettem a horogról, visszadobtam a szerelékem az előbb már irányzékként kiszemelt oszlop irányába. Félórája ültem haltalanul, miközben maszatolós kapásoknak vágok be. Egyetlen egyszer sem akadt meg a hal. Arra gondoltam, hogy valószínűleg a csonti tornázza rá magát a horog hegyére. Ennek orvoslásaként a csontit tűztem fel elsőként és egy nagyobb kukoricaszemmel zártam le.

Így már megfogtam a kapásaim java részét, egy kárász kivételével törpék voltak. Sajnos, nagyon aprók, melyeknek van még egy rossz tulajdonságuk amellyel, hogy felzabálják a pontynak szánt csalit: az, hogy rendkívül „szűrős természetűek”. Ennek nyoma a bal tenyeremen látható is.

Az eddigi eredmény után azt a következtetést vontam le, hogy a pontyok igenis érzékenyek a zajra és csak nehezen tudják megszokni azt. Szerencsére nemsokára jött a cáfolat. Mint egy lasított felvétel, úgy görbült a botspiccem, fokozatosan a szerelék irányába. Bevágtam, és mintha egy vízzel telt nejlonzacskóba akadt volna a horog. Szép ívbén hajlott a bot és mintegy 5–6 perc fárasztás után a merítőfejembe pihent a kilós pikkelyes ponty. Bronzos pikkelyein vidáman szaladgáltak a napsugarak.

Az előbb kigondolt teóriám megdőlt, tudtam fogni pontyot. Lehet, hogy a zaj zavarja őket, de az éhségérzet mindent félelmet legyőz?

A Dunadeltában

HORGÁSZOK ÍRJÁK

A kipróbált horgászokból álló baráti társaságunk már 8 éve, minden év júniusában külföldi horgásztúrákat szervez.

Korábban jobbra a közeli kárpátaljai, ukrainai vizek szerepeltek úti céljaink között. Idén azonban nagy fába vágtuk a fejszénket, ugyanis a távoli Dunadeltát céloztuk meg. Tamás barátunk hosszas szervező munkával helyet foglalt a csapat számára a Dunadelta szívében, a Sulina-ág partján.

Béreltünk egy 9 személyes mikrobuszt, és kértünk kölcsön egy zárt utánfutót is a horgász felszerelésünk tekintélyes mennyisége miatt. (botzsákok, horgászládák, etetőanyagok, stb.)

A nyolc, mindenre elszánt horgász esete 8.00 órakor indult el Nyíregyházáról. A kisbuszt magunk vezettük felváltva. Hosszú, mintegy 1000 kilométernyi, 20 órás, két komppal történő átkelés után érkezünk meg egy Partizani nevű kicsi településre, amely már a deltában volt. Ott a szó szoros értelmében véget ért az út. A szállásadóink 3 db

A szerző

hogy hol és milyen halra érdemes próbálkozni. A nádfalak mellett pontyozó, a mélyebb vizekben, a forgókban jó harcsázó, míg a bedólt fák, gyökerek közelében süllőző és csukázó helyeket mutatott meg. Közülünk többen még soha nem vezettek motorcsónakot, de azért mindenki helyt állt, azaz halált megvető bátorsággal követtük utikalauzunkat.

A vacsora idejére erősen kopogott már a szemünk, ezért a magunkkal vitt szatmári szilva elfogyasztása után a feltalált ételt jó étvágygal fogyasztottuk el. Később derült csak ki, hogy főtt (sült?) békacombot ettünk...

Az igazi bevetés ideje másnap hajnalban következett el. A kialakult párok vízre szálltak és mindenki igyekezett megtalálni a legjobb horgászhelyet.

Két kiló giliszta

A deltában eltöltött idő alatt csodálatos vízi világot ismertünk meg. Sok-sok színes madarat láttunk, amilyeneket még korábban soha. Ismert fajok tömege is jelen volt, bakesók, kárókatonák, bibicék, gémek, kormoránok. Emlékezetes volt a pelikánokkal való találkozás is, amit F. Gábor barátunk fényképen meg is örökített.

Jenő barátunk jött a hírrel, hogy esélyeinket jelentősen növelné, ha helyi giliszttával próbálkoznánk. Nyomban szereztünk ásót, és negyedórán belül kb. 2 kg giliszttát szedtünk. Említésre érdemes, hogy 1-1 példány, ijesztő, mintegy fél méteresre nőtt.

A horgászeredményeink tényleg javultak, így István verhetetlen lett nyugraponty fogásban. Giliszta csallira fenéken jött az 5 és fél kilós példány. Tamás egy szép csukát akasztott meg, amely halszeletre csalizott készsége érkezett. Misi gyönyörű süllőt fogott, küsz-farok csalizással.

Mindannyian megismertük a harcsafogás élményét. Hihetetlenül nagy számban élnek (és foghatóak) a Dunadelta vizében. Mindezek mellett különféle keszeget, kárászokat, és sügéreket fogtunk még. Második nap már vegyes halból készült halászlét vacsoráztunk roston sült harcsa szeletekkel, amihez a házigazdánk különleges fokhagyma öntetet készített. Itt meg kell jegyezni, hogy a halászlé elkészítését Tamás és Tibi közösen vállalták, mert korábban előfordult már, hogy a helyi ízesítéssel készült étel nem emlékeztetett a magyar gyomor által megszokott ízekre.

A Duna vizét isszák

Egyik este Misivel elhatároztuk, hogy kipróbáljuk a harcsafogást kutyogató módszerrel. Kihajóztunk a főágra, és a motort kikapcsolva csordogáltunk a nagy folyón. A korom sötétben egyszer csak nagy sebességgel közeledő motorcsónak tűnt fel. (Csak nem rendőrök?) A nálam lévő nagy teljesítményű lámpával jeleztem a helyzetünket, nehogy baleset történjen. A hajó kb. 20 méterre közelített meg bennünket. Valaki átkiabált, és román nyelven kérdezett valamit. Mi válaszoltunk, hogy nem értjük, de kérdeztük, hogy beszél-e angolul, vagy németül? A jövevény egyre határozottabban kérdezte ugyanazt többször is, azonban továbbra sem értettünk egy szót sem az egészből. Meglehetősen kínossá vált már a szituáció, amikor valahonnan a messzeségből, a Duna partjáról érkezett a váratlan segítség tiszta magyarsággal: „Azt kérdezi, hogy háló van-e lerakva, tovább mehet-e?”...

A falubeliek kedves, segítőkész lipován emberek, akik halászatból élnek. A Duna vizét isszák, abban

mosnak, és a tisztasági fürdést is ott ejtik meg. A csónakon kívül a falu teljes járműparkja 3 kerékpárból és 1 db robogóból áll. 8 általános iskolás gyerek él a faluban, a felsősök a 4 km-re lévő területi iskolákba járnak – gyalog. Minden áruszállítás csónakkal történik, még a mentő is egy gyorsabb motorcsónak.

Húsz órás utazás

A tapasztalatainkon alapuló véleményünk az, hogy nagyon messze van ugyan, de csodálatos szépségű horgászterület a Dunadelta. Varázslatos a növényi és állatvilága, de ilyen gyönyörű csillagos égboltot

A giliszták

sem láttunk még életünkben sehol.

Az igazsághoz tartozik még az, hogy kapitális méretű halat nem fogtunk, valószínűleg a kellő helyismeret hiánya miatt. Ugyanakkor érdekességként megemlítem azt, hogy B. Gábor társunk folyami rákot is fogott, ami a kiváló vízminőségre utal. Az ismét 20 órás utazást követően életre szóló élményekkel gazdagabban, a Dunadeltát soha el nem feledve értünk haza Nyíregyházára. Megérte a fáradságot!

Marjay Károly

Bővebben:

www.villantomagazin.com

A zsákmány

motorcsónakkal jöttek értünk. Az utánfutóról átmálháztunk, majd másfél óras vízi út után értük el szálláshelyünket, a Gorgova nevű lipován halászok lakta falut. Elhelyezésünk viszonylag kulturált volt a két ágyas, nádfedeles házikókban. Az előzetes megállapodás szerint 2-2 horgász kapott használatra 1-1 korszerű, Yamaha, ill. Mercury típusú önindítós motorcsónakot.

Sült békacomb

A szálláshelyek elfoglalását követően házigazdánk „bedobott a mély vízbe” bennünket. A hatalmas kiterjedésű nádasokból, erdőkből álló, Bodrog vagy Túr szélességű csatornákkal keresztű-kasul szabdalta Dunadelta hozzánk közel eső területein mutatta meg vezetőnk,

A csapat

Az időjárási frontoknak a ponty étvágyára és viselkedésére gyakorolt hatása az évszak és a napszak függvényében változik.

Az intenzív időjárási folyamatokat előidéző frontok hazánkat leggyakrabban az Atlanti-óceán felől közelítik meg. Hidegfront betörés előtt néhány nappal déli-délnyugatra fordul a szél, a levegő páratartalma jelentős mértékben megemelkedik, csökken a légnyomás. A front időtartama, vagyis az átvonulás ideje és az intenzitása nagymértékben függ az adott terület földrajzi fekvésétől, hőmérsékletétől, páratartalmától.

A légmozgás hatására a különböző hőtartalmú vízrétegek keveredhetnek. A hirtelen légnyomáscsökkenés következtében mérgező gázok (metán) szabadulhatnak fel az iszából, melyek csökkentik a víz oldott oxigéntartalmát. A pontyok ilyenkor gyakran csoportosulnak a felső vízrétegekbe, és ún. „pipálással” próbálják a légkör oxigénjét hasznosítani. Ezekben a napokban táplálkozás szempontjából inaktív válnak.

Miután betört a front és megérkezett a hűvösebb levegő, a szél általában északi, északkeleti irányú lesz. Az átvonuláskor és utána ismét intenzíven táplálkoznak a halak. Ebben az időszakban az esetle-

gesen lehulló csapadék és az erőteljes légmozgás oxigénnel dúsítja a vizet.

A pontyok viselkedése is alapvetően megváltozik, mivel felgyorsul a vérkeringésük és az anyagcsere-folyamataik. Gyakran kiugranak a vízből, elárulva tartózkodási helyüket. A kapások is gyakoribbá válnak. Az ugrálás másik funkciója az élősködőktől (pontytető) való megszabadulás.

Iszapos fenéktalaj esetén, gyakran az ún. „dúrás” árulja el táplálkozásuk pontos helyét. Ennek az érdekes jelenségnek a legmeghatározóbb ismertetőjegye a hirtelen felszökő és a víz felszínén szétterülő apró buboréktömeg, amely az iszából felszabaduló gázokkal ellentétben a hal útvonalát követve egy bizonyos irányba halad. E tulajdonságukkal a pontyok elárulják táplálékfolyosóik irányvonalát. Ezeket a csatornákat evezővel vagy egy hosszú nádszállal könnyedén ki lehet tapogatni a keményebb, agyagos részek után kutatva, és ennek hatására az etetést is koncentráltabban végezhetjük.

Érdekes, általam is megfigyelt jelenség, hogy egyes tavakon a pontyok az erős szél által keltett áramlatokkal sodortatják magukat. Ezek az áramlatok gyakran magukkal ragadják a ponty természetes táplálékbázisát képező állati szervezeteket

A ponty étvágya

(árvaszünnyoglárva, szitakötőlárva, kerekcséreg, víziászka, víziolha, kandicsrák), melyek a vízterület széliránnyal megegyező oldalán felhalmozódnak, és a pontyok is erre a területre csoportosulnak.

Az időjárási frontok sok horgász szerint a fogásokat tekintve inkább előnnyel szolgálnak. Használjuk ki ezeket az emberi szervezet számára gyakran nehéz napokat, mert a pontyhorgászat terén csodás meglepetések érhetnek bennünket.

A pontyok étvágyára ható környezeti tényezők:

1. Időjárási frontok.
2. Évszak, napszak, a nappalok és az éjszakák hossza.
3. Napfény, az átvilágított (fotikus) vízréteg vastagsága, vagyis az átlátszóság.
4. A napi hőingás, a víz hőmérséklete, továbbá a különböző hőtartalmú vízrétegek vastagsága.
5. Széljárás, uralkodó szélirány, szél-erősség.
6. Légnyomásváltozás.
7. Holdjárás.
8. Az áradás és apadás gyakorisága, időtartama.
9. A sodrás erőssége.

10. A víz oldott oxigéntartalma.
11. A vízben felhalmozódó szerves anyag mennyisége.
12. Az adott horgászvíz természetes táplálékbázisa.
13. A pontyok életkora, életkorhoz kötött kondíciója, egészségi állapota.

A pontyok étvágyára ható emberi tényezők:

1. Tájidegen halfajok betelepítése természetes vizeinkbe, melyek táplálékkonkurrenciái öshonos halfaunánknak, továbbá az ivadékok jelentős hányadát károsítják.
2. A mesterséges horgászvízi etetés gyakorisága, az etetőanyag összetétele, emészthetőségének ideje.
3. A horgásztavak időszaki fertőtlenítésére felhasznált klórmész és mézhidrát mennyisége, a semleges-lés időtartama.
4. A felelőlen mértékű műtrágya és növényvédőszer-felhasználás, illetve egyéb szerves szennyezőanyagok (ipari szennyvizek) beszivárgása természetes vizekbe, amely a növényi planktonok és egyes hinárfélék elburjánzását, az ún. eutrofizációt gerjeszti.

Bordás József (18,3 kg)

Makszim György (23 kg)

Kiss István (17 kg)

Jövőre választás

A megyei horgászszövetség taggyűléseinek küldöttei, valamint meghívott vendégek részvételével május 4-én 14 órától a Tiszti Klubban megrendezték a megyei küldött közgyűlést. Jövőre lejár a megyei szövetség társadalmi tisztviselőinek a megbízatása, újválasztják a vezetőket. Az előkészületek érdekében megválasztották a jelölő bizottságot a közgyűlésen, melynek elnöke Győrvári Lajos, a tagjai: Banu László, Heiner ferenc, Orosz Sándor, Rádi László.

Az ezüstkárász kártétele

Az ezüstkárász kártétele összetett. Bekerülve a tavakba csökkenti a ponty életerét, eleszi előle mind a természetes táplálékot, mind pedig a kiegészítő takarmányt.

Bizonyított tény az is, hogy adott körülmények között ugyanúgy, mint a ponty, akár ivadékfalásra is hajlamos (Kukuradze és Mariash, 1975). A ragadozó halak és a madarak sem fogyasztják szívesen az ezüstkárászt, ezért állománya dinamikusan fejlődhet (Gere et

al., 1986). Az ezüstkárász nőstények szinte az összes csoportosan ívó pontyféle hímjeivel képesek szaporodni és ikráikat évente többször is lerakhatják. Ívási időszakuk április elejétől akár augusztus végéig is eltarthat (Papadopol, 1982). Alkalmazkodó képessége egyedülálló, az oxigénhiányt nagyon jól tűri (Lutz és Nillson, 1994). Rendkívül széles ökológiai tolerancia intervallummal rendelkezik, ezért képes túlélni olyan viszonyokat is, amelyek más halfajok számára biztos pusztulást okoznának (Váradi et al.,

2000). Mivel a kárász piaci ára jóval alacsonyabb és takarmányértékesítése is kedvezőtlenebb a pontyénál, emiatt az egy hektárra vetített jövedelem jelentősen elmarad azokon a vizeken, ahol jelentős ezüstkárász populáció él.

Az előnevelő- és egyenarast termelő tavakban már a lárvaként beszökött kárász is óriási károkat tud okozni. Mivel az ivadék előállításához nagyon fontos a friss víz, emiatt a tavakat csak a kihelyezés előtt egy-két héttel lehet feltölteni. Ez az időpont viszont egybeesik a kárászlárva megjelenésével, így a feltöltés során gyakran szökik be a tavakba.

Horgásztúra a Kárpátalján (II. rész)

Alig vártam, hogy a következő alkalommal az „ígéret földjén” lehessenek, magammal vivén jól bevált Sportex pergető botomat, mely sokat próbált 220-as Quick-orsóval volt szerelve, megfelelő vékony zsinórral, s az egész változatos villanító-készletekkel fűszerezve a Meps és egyéb jófajtaiból. A fő tervem az volt, hogy a jól bevált szöcskés módszer mellett megkísértem a pergetést a különféle villanító menüvel, mivel ez a módszer barátom szerint nemigen felkapott.

Az érzézés után a terv kivitelezése következett, ekkor Béla egy újabb folyószakaszra invitált a változatosság kedvéért. Ez talán még inkább romantikus, s egyben reménydúsabbnak tűnt, mint az előző rész, lényegesen jobban kiessett a látogatottság alól. Kiszemelt helyünk egy kettős folyókanyar volt, melynek jól kiszélesedő vízfelülettel, felső részén egy kis zuhogó képezte a változatosságot. A terepszemlélet gyors szerelés, azaz tett követte, Béla maradt a bevált szöcskés úsztató módszernél, míg én kis kettes számú Meps-Aglia blinkert tettem a 0,25-ös Platil forgókapcsára.

Kinéztem magamnak a zuhogó alatti részről megállva a másik part sokat sejtető növényes részeit, mivel a hajlói bokrok árnyékában domolykórajt véltem felfedezni. Sejtésem bevált, mert az első dobások után szép burvánnyal fogadták a beeső villanót, s bár a koma elvételte a csalít, a kilátások izgalmas dolgokat ígértek. Úgy is lett! A következő dobások meghozták a várt eredményt, az ott tanyázó rajból természetes, jóval külön felüli domi vágott rá a nyereső helyen vonatott blinkerre. A koma vehemesen próbált szabadulni, de a tühegyes hármashorog

igencsak jól ült széles pofájában. Minden elképzelésemet felülmúlta az ezt követő kb. órányi idő, olyan élménysorozatban lett részem.

Az itt tanyázó domik rendkívüli formában voltak, azonnal ráfordultak, vagy széles burvánnyal kísérték a beeső műcsalit. Azaz igazolódott barátom jelzése, hogy ez a rész lényegesen elhagyatottabb hely, s az itt tanyázó halak sokkal bátrabban kaptak, mint lenti társaik. A gyakori kapások és akasztások miatt itt igazán válogathattam a zsákmányban, „csak a nagyját” jelszóval. Egyik dobásom túl hosszúra sikerült, s így a blinker a másik part, sással szegélyezett öblébe esett, kisség valamibe beakadva. Némi vesződések árán csak kijött, de közben a villanító leszállt az alsó régiókba. Enyhe rántással indítottam a fenékről a blikert. Alig indítottam amikor az eddigi kapásoktól sokkal erősebb rávágást éreztem. Már karikában van érzékeny botom picce, az ismeretlen rabló másképpen viselkedik, mint az eddigiek.

Mi lehet ez?

Abban a pillanatban szaltóval kiugrik a vízből egy természetes pettyes jószág, egy szép csuka formájában. Sikerült végül zsinórharpás nélkül kivézenyelni ökelmét, mivel a horog jól ült csontos szájszögletében. Ezután szünetet rendeltem el magamnak, lementem konzultálni a tőlem nem messze lévő Bélához, aki meglepődve szemlélte a két kiló körüli csukát, mivel szerinte ott ilyen időben nemigen szoktak találkozni vele. A rövid eszmecsere után ismét elfoglaltuk harci helyeinket, nem is gondolván milyen meglepetés lesz még. Eddigi taktikámon annyit változtattam, hogy följebb mentem a kis zuhogó alá közvetlen, ahol olyan erőteljes volt a víz

áramlása, hogy teljesen eltért az eddigi megszokott jellegtől. Már az első dobások eredmények voltak ugyan, de a vendégek jóval alatta maradtak a kívánt méretnek, gyorsan visszakerültek éltető elemükbe.

A dobások közben nagy élvezettel cserélgettem a különféle villanítóimat, szinte tesztelvéni mozgásuk természetét. Van új a nap alatt! Éppen frissen cserélt kisméretű Abu Toby blinkeremet a víz sodorvonalába irányítottam, amikor rövid sülyedés után ismét furcsa rávágásként jelentkezett a kapás, s enyhe eznet kezdett orsóm racsnija. Ugyan mi lehet az új jövevény, mivel nem hasonlít sem a csuka, sem pedig a már megszokott domik mozgására. A meditáció közben heves kirohanások, de nem nagyon mutatkozik ökelme.

Ekkor már váratlanul odakerül barátom is, s álmélkodva nézzük a vízből többször is kiugró, egyáltalán nem szokványos halat. A fárasztás során egyre közelebb került a már kikészített szákhöz, s meglepetéssel konstatáltuk, hogy az új jövevény egy jó darab sebespisztráng. Kiderült azután, hogy nem véletlenül jöttünk erre a szakaszra, ezen a részen már elég gyakori vendég a kárpáti folyók királya, ez a pisztrángféle. A váratlan élmény hatására tovább vallattuk a vizet, de közel sem olyan eredményesen már.

Ugyan mit panaszkodjak, a zsákmány igen tekintélyes és változatos volt. Óriási lakoma zárta a helyi specialitással sült halakból a kirándulást, s újabb terveket szőttünk némi „pohárszó” mellett a komolyabb pisztrángos vizek birodalmába.

Szerző: Bakó József: a fehérgyarmati Tisza-Szamosközi HE. tagja.

Országos Veterán Horgász Bajnokság

2007. szeptember 15–16. Levelek

A MOHOSZ elnöksége megbízatásából az Országos Versenyhorgász Bizottság meghirdeti a 2007. évi Országos Horgász Veterán Bajnokságot. A kétfordulós versenyre 2007. szeptember 15–16-án kerül sor Leveleken. A bajnokságot a Sporthorgász Egyesületek Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Szövetsége bonyolítja le

Etetőanyag és csalikorlátozás: 17 liter etetőanyag, valamint 2,5 liter csali, amelyből 0,5 liter lehet a szúnyoglárva. A nevezéseket augusztus 10-ig kell eljuttatni, a nevezési díj egyidejű befizetésével a Magyar Országos Horgász Szövetség címére. (1124 Budapest, Korompai u. 17.) Kivételes esetben a szervezők helyszínen is elfogadnak nevezést.

Nevezési díj: 8 000 forint.

A bajnokságra két kategóriában nevezhetnek a versenyzők:

- 50 és 60 közöttiek,
- 60 éven felüliek (azok, akik 2007. december 30-ig betöltik a 60 életévüket.

Az országos bajnokság 60 éven felüli kategóriájának első öt helyezetteje nyer jogot arra, hogy a nemzetközi szövetség által kiírt, 2008-ban megrendezésre kerülő világbajnokságon képviselje a magyar színeket

Unokáját is megtanítja

Gyermekfejjel ismerkedtem múltú Gávavencsellői Tiszameg a horgászattal, mivel a kertünk a Lónyay-csatornára járt véggel. A velem egyidős suhancokkal még mogoró bottal, meghajlított gombostűvel horgásztunk a kisebb-nagyobb halakra.

Szeretek horgászni minden olyan helyen, ahol a természet szép, pihentet és kellemes kapcsolódást nyújt. Több mint 40 éve vagyok tagja a nagy

múltú Gávavencsellői Tiszaparti Horgász Egyesületnek (12 éve gazdaságvezetője). Kedves vizem még a Tisza, mely napról napra, hétről hétre tartogat meglepetéseket.

Fiaim is szeretnek horgászni, továbbá Robi unokám is nagy érdeklődést mutat, és én boldogan tanítom a horgászat trükkjeire, fortélyaira.

Barnóth László

II. HORGÁSZLÉTSZÁM ÉS AZ EGYESÜLETEK SZÁMÁNAK ALAKULÁSA

A megyei horgászlelészám 2006. évben 182 fővel csökkent, a 2005. évihez viszonyítva. 2006. évben 71 horgászegyesület működött, míg 2005. évben 69 egyesület tartozott a Szövetséghez

III. FOGÁSI EREDMÉNYEK, HALGAZDÁLKODÁS

1./ Fogási eredmények

Az elmúlt évben taglétszámunk minimálisan ugyan, de csökkent, és az össz-halfogás viszont emelkedést mutat, 846 kg-mal a 2005. évihez viszonyítva: A leadott Fogási naplóra eső halfogási átlag 1,75 kg-mal csökkent az elmúlt évihez képest. A fogási naplók leadási aránya növekedést mutat, a felnőtt, horgászok körében, 7,8%-al.

Megegyi átlag egy leadott fogási naplóra (horgászkezelésű vizek esetén, Tisza Rétköz HE. nélkül)

2005-ben:	19,72 kg
2006-ban:	20,40 kg

Országos átlag egy leadott fogási naplóra:

2005-ben:	19,90 kg
2006-ban:	21,18kg

Az összfogás nőtt az egyesületi vizeken, és csökkent az egyéb horgászkezelésű és a ha-

lászati szektorok vizein.

2. Megyei Szövetség és egyesületek által kezelt vizek halgazdálkodása.

Megegyi Szövetségünk 2006. évi területi jegy árbevétele a Tunyogmatolcsi vízterületen elmaradt a tervezettől (3 222 E Ft-tal), a Keleti főcsatornán szintén elmaradás volt a tervezetthez képest (606 E Ft-tal), míg a Császárszállási vízterületén a területi jegy árbevétel meghaladta a tervezett (653 5 E Ft)

Kihelyezésre került a megyei Szövetség által kezelt vizekbe az alábbi mennyiség:

Előnevelt harcsa	15 ezer db
Előnevelt süllő	25 ezer db
Összesen:	40 ezer db

Ponty egynyaras	450 kg
Ponty kétnyaras	5.104 kg
Ponty háromnyaras	7.130 kg
Összesen:	12.684 kg

Keszeg, kárász:	4.215 kg
Harcsa II-III. nyaras:	403 kg
Összesen:	4.618 kg

A telepített halak összértéke 2005. évben: 8 385 000 Ft, míg 2006. évben 8 605 000 Ft. értékben telepítettünk.

A Horgászegyesületek által kezelt vizekbe kihelyezésre került:

Megyei horgászlelészám:

Tag	2005. év	2006. év	Változás
felölt	11.247 fő	11 111 fő	-136 fő
ifjúsági	485 fő	480 fő	-5 fő
Kedvezményezett	3 fő	24 fő	+9 fő
Gyermek	1.259 fő	1.227 fő	-32 fő
Összesen:	13.024 fő	12.842 fő	-82 fő

Ezúton szeretnék tájékoztatást adni róla, hogy 2007. 06. 01-jén Iváncsik Sándor máriapócsi horgász egy 9,8 kg-os folyami harcsát fogott.

A hal hossza 107 cm.
A fogás időpontja 2007. 06. 01. 11 óra.

A hal meleg nyári napon kapott horogra, amin csaliként egy tizenkét centis kárász volt felkínálva, úszós készsége! Hús perces fázasztás után került a partra. Mellékelten küldöm a halról és a horgásról készült képeket.

Mérlegelés. Több szem többet lát

Szövetségi beszámoló

Előnevelt ponty	6.500 db
Előnevelt csuka	20.650 db
Előnevelt süllő	26.000 db
Összesen:	53.150 db

Ponty egynyaras	5.343 kg
Ponty kétnyaras	19.558 kg
Ponty háromnyaras	80.986 kg
Ponty összesen:	105.887 kg

Továbbá:

Amur I. nyaras:	141 kg,
Amur II-III nyaras:	5.210 kg,
Compó II-III.nyaras:	271 kg,
Csuka I nyaras:	249 kg,
Csuka II-III. nyaras:	250 kg,
Süllő I nyaras:	364 kg,
Harcsa I. nyaras:	480 kg,
Keszeg:	4.946 kg,
Kárász:	18.971 kg.

Összes egyesületi telepítés 2006-ban: 53.150 db és 136.769 kg.

Összes egyesületi telepítés 2005-ben: 112 500 db és 108 057 kg volt. Láthatjuk, hogy a mennyiség nem növekedett arányosan az árral. Hiszen az egyesületek 2006-ban 11 millió forinttal többet halasítottak, ami a mennyiségben jelentősen nem mutatkozik. Betudható ez a halárak jelentős növekedésének, az ÁFA emelésének. (15-ről, 20%-ra), és a halvásárlás szerkezeti összetételének. Nemeshal, ragadozóhal, egyéb hal aránya.

2005. évben az egyesületek összesen: 54 431 000 Ft értékben telepítettek, míg 2006. évben az egyesületeknél jelentős (11 milliós) növekedés volt tapasztalható. A telepítések összege: 65 012 000 Ft volt.

ben telepítettek, míg 2006. évben az egyesületeknél jelentős (11 milliós) növekedés volt tapasztalható. A telepítések összege: 65 012 000 Ft volt.

IV. GAZDASÁGI PÉNZÜGYI MUNKA

Megegyi Szövetségünk az elmúlt év folyamán az igények alapján ellátta nyomtatványokkal, engedélyekkel a horgászegyesületeket, társszövetségeket, valamint a bizományosokat. Az egyesületi, bizományosi elszámolások rendben megtörténtek. Szövetségünk a szerződésekből foglalt határidők betartásával eleget tett a havi-és éves elszámolási kötelezettségeinek a MOHOSZ, FVM, Szabolcsi Halászati KFT, és halászati szövetkezetek felé. Teljesítettük a ránk háruló járulékok határidőre történő lejelentését, befizetését a hatóságok felé. Az

Telepítés a Keleti főcsatornába

év folyamán a 2006. évi megyei Küldöttközgyűlés által elfogadott költségvetés alapján gazdálkodtunk.

Sporthorgász Egyesületek Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Szövetségének

Göngyölt garda

Jól emlékszem még arra az időkre, amikor nálunk nem lehetett minden boltban hozzájutni a pácolt halhoz.

Mennyire éheztek ezt a sokak által undorító, mások szerint pikáns halételt. Családunk szerencsés helyzetben volt, mert szlovák ismerőseink rendszeresen megleptek bennünket jónéhány üvegnyi csemegével. Akik nem jutottak hozzá, azok saját maguk készítették el. A saját készítésű mindig finomabb, hiszen benne az ember munkája, és türelmetlen várakozása, mikor érlelődik már össze a fejedelmi étel? Ehhez a munkához szeretnék ötletet adni. A két halétel elkészítése nagyon hasonló egymáshoz, ezért egy cikk keretében közölöm.

Hozzávalók:

4 db garda, két nagyobb fej hagyma

(a pácléhez):

1 liter víz, mustármag, szemes bors, só, cukor, ecet ízlés szerint

1. A garda szeleteket éles késsel, gerincük mentén vágjuk ketté. Távolítsuk el a gerincet, majd egy szemöldök csipesszel, vagy bármely más fogóval fogjuk meg a kiálló bordákat és húzzuk ki. Ez a művelet könnyen kivitelezhető a puha gardahúsból. Az uszonyokkal is hasonlóképpen járjunk el. Így megszabadultunk a nagyobb szálkáktól.

2. A szálkátlanított szeleteket jól

sózzuk be. A kisebb szálkákat a só felpuhítja. Fedjük le az előkészített halakat és hagyjuk néhány napig a hűtőszekrényben állni. A sóban érlelés után mossuk meg a szeleteket, és tegyük félre addig, amíg a páclevet elkészítjük.

3. Forraljunk fel egy edényben vizet. Adjunk hozzá ecetet, sót, kánnai cukrot, mustármagot és szemes borsot. Kóstoljuk meg a levét, ha valamelyik összetevőt kevésnek érezzük, akkor pótoljuk hiányát ízlés szerint.

4. A páclevet forraljuk fel és aztán hűtsük vissza, amíg langyos nem lesz.

5. A hagymát vágjuk ketté egy vágódeszkán és karikázzuk fel. Sózzuk be és hagyjuk egy kevés ideig állni, amíg a páclé ki nem hűlt.

6. Terítsük ki a szeleteket és a hagyma félkarikákat halmozzuk rá.

7. Göngyöljük össze a szeleteket és rögzítsük őket. Én fogvájót használok. Ezzel elkészült a göngyölt garda. Hagyjuk érlelődni, távolítsuk el a fogvájókat és tartárral fogyasszuk.

Bővebben:

www.villantomagazin.com

Horgász k-víz

1. Milyen alakúak a víza kopolyútüskéi?
 2. Milyen a bodorka szája?
 3. Mi az amur eredeti élőhelye?
 4. Hány darab ikrát raknak le a domolykók ikrásai?
 5. Melyik az a 3 szín amelyik megtalálható a domolykón?
 6. A dévérkeszeg nyakszírtjénél egy jellegzetes dolog található. Mi ez?
 7. A Holt-Tisza és a Tisza között fekvő kis település, melynek pontonhídján átkelhetünk a Tiszán. Ezen a településen évente rendeznek gyermek és ifjúsági horgásztábort. Melyik településre gondoltunk?
 8. Északkelet magyarországi település, a felső Tisza vidék, a Rétköz ipari, kulturális központja. Neve korai földvárára utal, a XIII. századtól a Várdai család birtoka, uradalmának központja. Csütörtöki vásártartási jogát királyainak sora ismerte el, mezővárosi kiváltságlevelét 1468-ban Várdai István kalocsai érsek állította ki. Az 1848-as jobbágyfelszabadítás után gyorsan fejlődő kereskedelmi centrummá vált, s ezt a szerepkörét erősítette meg az 1970-ben történt várossá nyilvánítása is. Melyik városra gondoltunk?
 9. Sorolj fel legalább 2 horogkötést!
 10. Melyik hal fenéklakó?
 11. Melyik halfajtára horgásznak kuttyogtatással?
 12. Mi az ingola latin neve?
 13. Sorolj fel legalább 3 hibrid halat!
 - 13+1. Mi a fogassüllő latin neve?
- A kérdéseket összeállította Zelei Zoltán 14 éves nyíregyházi tanuló.

Megfejtési határidő: 2007. augusztus 25.

Nyeremény: 1 db 5 ezer forintos, és 2 db 3 ezer forintos tanszer csomag.

Az előző Horgásztótó megfejtése:

1. Első helyen végzett a megyei horgász-versenycsapat tavaly az Országos II. osztályú Csapatbajnokságon, a tavalyi szezonban.
2. Leveleken rendezik meg 2007. évben az országos veterán horgászbajnokságot.
3. Szalay Ferenc a MOHOSZ ügyvezető elnöke, egyben a Magyar Horgász főszerkesztője.
4. 60. évfordulóját ünnepli a Magyar Horgász 2007. évben.
5. A harcsával találkozhatunk 2007-ben az Államijegyet érvényesítő bélyegen.
6. A fehér tündérrózsára gondoltunk.
7. A nádra gondoltunk.
8. A kecsége legkisebb kifogható mérete: 45 cm.
9. „A Magyar Halászat könyve” címmel Herman Ottónak jelent meg műve.
10. A vízitök neve, másképp: sárga tavorózsa
11. Sorolj fel két növényevő halat! amur, paduc
12. Tarpán található szárazmalom.
13. A Szenke patak partján fekvő, takaros község: Penyige
- 13+1. Mátyus községben járunk: Lónyáról egyenesen idevezet az utunk. Természeti értékei: a gyertyános tölgyes és tölgykőrös-szil erdőkből álló Lónyai erdő tekintélyes része, amelyben gímszarvas, vaddisznó, vadmacska és fekete gólya tanyázik. A Tiszában ritkaság számba menő kecsége faj fogható, és itt található a Rózsás nevű horgászok által kedvelt holtág.

Az oldalt összeállította: Kriston Lászlóné

Megfejtő neve:

Címe:

2007. hó.....nap.

megfejtő aláírása

A Sporthorgász Egyesületek Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Szövetségének megbízásából kiadja a Fego Plusz Bt.

Szerkeszti: a szerkesztőbizottság

Főszerkesztő: Dankó Mihály

Felelős kiadó: Dr. Maleczky Imre

és Fesztóry Sándor
Szerkesztőség címe:
4400 Nyíregyháza,
Dózsa György u. 9. 1/109.
Telefon: (42)411-372.
ISSN 1785-8607

www.villantomagazin.com
villanto@villantomagazin.com

Nyomás:
Tóth Imre, Nyírteltek

Rekordfogások megyénkben

www.villantomagazin.com

A legjobb 10 között

Pámer László (nyíregyházi horgász): a magyarországi vizek után a külföldi nagypontyos tavakra terelődött a figyelmem. Így fedeztem fel tavaly Franciaországban, a Bordó melletti Rainbow Lake tavat, ahova általában kétévi előjegyzéssel lehet eljutni. Szerencsénk volt ott egy hetet eltölteni nemrégiben. Kiválasztottunk magunknak egy helyet, egyik reggel 9 óra körül óvatos kapásom volt. Gyöngyösi Imre barátommal azonnal csónakba szálltunk, elérve a pontyhoz, ellenállás nélkül, azonnal meg tudtuk szokolni. Teljesült életem egyik álma, hisz a 36 kg-os tükrös a világ tíz legnagyobb pontyjainak egyike.

Volenszky János
14,25 kg,
Orosi horgászító

Tarr Zsolt
19 kg,
Tiszadob

Buczi Sándor
24 kg,
Székely, Ózetanya

Kotolics András
16,4 kg,
Tiszadob

Farkas János
30 kg,
Tiszalök, Erőmű

Balogh Andor
7,2 kg, Jánd

Kondor Tamás
18,5 kg, Levelek

Ponyt Tunyogmatolcsról

Székelyhidi Zoltán
15,5 kg, Bujtosi tó

Bukta János
15 kg amur, Levelek

Egri Béla
20,2 kg amur, Levelek